

Nr 35.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 28 september 1928 om utjämningskatt; given Stockholms slott den 3 januari 1934.

Kungl. Maj:t får härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 28 september 1928 (nr 375) om utjämningskatt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 28 september 1928 (nr 375) om utjämningskatt.

Häriigenom förordnas, att 3 § förordningen den 28 september 1928 om utjämningskatt skall i nedan angivna del hava följande ändrade lydelse:

3 §.

Utjämningskattens grundbelopp utgör två tredjedelar av den kommunala progressivskattens grundbelopp.

Kungl. Maj:t — — — året uttagas.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 januari 1934.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO,
ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Enligt förordningen den 28 september 1928 (nr 375) om utjämningskatt skall till staten erläggas sådan skatt för användning i den ordning, som är särskilt stadgad, till utjämning av skattetrycket olika kommuner eller andra menigheter emellan. Utjämningskatt utgöres av en var till kommunal progressivskatt skattskyldig och dess grundbelopp utgör en tredjedel av den kommunala progressivskattens grundbelopp. Hur stor del av utjämningskattens grundbelopp, som skall uttagas, bestämmes årligen av Kungl. Maj:t.

Av utjämningskattens grundbelopp uttogos för åren 1929, 1930 och 1931 respektive 85, 85 och 80 procent, medan för åren 1932 och 1933 uttagits hela grundbeloppet.

Till bestridande av de understöd åt skattetyngda kommuner, som under en följd av år utgått, användas — utöver de medel som inflyta såsom utjämningskatt — dels den skatt, som utgöres för gemensamt kommunalt ändamål, dels ock hälften av den särskilda skatten å vissa lotterivinster. Dessutom har i riksstaten för löpande budgetår upptagits ett särskilt anslag å 4 miljoner kronor för beredande av ytterligare medel för ändamålet. Vid anmälan förut denna dag av anslagsäskandena för budgetåret 1934/1935 under riksstatens sjunde huvudtitel har jag (sid. 58 o. f.) närmare redogjort för medelsbehovet till förevarande ändamål. Därvid har jag anfört bland annat, att allt talade för att man hade att räkna med en åtminstone för de närmaste åren bestående ökning i medelsbehovet samt att det enligt min mening vore nödvändigt vidtaga särskilda åtgärder till förstärkning för framtiden av de medel, vilka stode till buds för ändamålet. För sådant syfte hade jag ansett en höjning av utjämningskatten i första hand bära ifrågakomma. Då de nuvarande bestämmelserna härom tillkommit, hade den då bestämda avvägningen av utjämningskatten varit tillräcklig för anskaffande av den väsentliga delen av de för skatteutjämningen erforderliga medlen. Under nu rådande förhållanden finge det anses rimligt, att möjlighet bereddes att genom utjämningskatt uttaga en

större del av de erforderliga medlen än för närvarande kunde ske. Lämpligen syntes den utvägen böra väljas, att grundbeloppet för utjämningskatten bestämdes till två tredjedelar av den kommunala progressivskattens grundbelopp; allt fortfarande borde det ankomma på Kungl. Maj:t att för varje år bestämma, huru stor del av grundbeloppet som skulle uttagas.

I enlighet med vad jag sålunda föreslagit har utjämningskatten för år 1934 — vilken under förutsättning av oförändrade grunder av riksräkenskapsverket beräknats till 3.7 miljoner kronor — tidigare i dag å inkomstsidan av riksstatsförslaget för budgetåret 1934/1935 uppförts med 7.4 miljoner kronor.

För genomförande av förslaget om höjning av utjämningskatten erfordras ändring i den bestämmelse i förordningen, enligt vilken utjämningskattens grundbelopp utgör en tredjedel av den kommunala progressivskattens grundbelopp. Då utjämningskattens grundbelopp enligt stadgande i 86 § taxeringsförordningen skola av taxeringsnämnderna införas i inkomstlängderna, torde författningsändringen för att bli tillämplig å 1934 års taxering få träda i kraft under någon av de första månaderna av år 1934. Förordningen om ändring i utjämningskatteförordningen torde alltså lämpligen böra innehålla, att den skall träda i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Föredraganden uppläser härefter ett inom finansdepartementet enligt angivna grunder upprättat förslag till *förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 28 september 1928 (nr 375) om utjämningskatt* samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Allan Broomé

